

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

A vízdíjak emelése 631 és fél millióba kerül a közönségnek

Forrás:

Az Est

Bp

(Hely)

1922. 10. 24.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

628.1

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszín

A vízdíjak emelése 631 és fél millióba kerül a közönségnek

Miért drága a víz? Egy ember napiszükséglete az új számítás szerint 218 liter

— Az Est tudósítójától —

A főváros a magánháztartások vízdíjait két koronáról 10 koronára, az ipartelepek vízdíjait pedig 8 koronáról 30 koronára drágította. Az újabb árdragítás elsősorban a háztartásokat sújtja, mert ott az emelés ötszörös. Az ipari vízdíjakat nem merték ilyen arányban emelni, mert az iparvállalatok saját telepeiken egyszerűen kutakat fúrnak és így látják el üzemeiket.

Az új emelés 631,5 millió koronával adóztatja meg Budapest lakosságát.

A vízművek ugyanis a háztartások céljaira 36.800.000 métermázsza vizet irányoz elő. Ebből eddig bevettek 73.600.000 koronát, ezentűl fizet a közönség 368 milliót. Az ipari fogyasztás céljaira eladnak 12,5 millió köbmétert. Ebből eddig 100 millió volt a haszon, most 375 millió korona lesz. Az átalánydíjak 12 millió korona bevételt eredményeztek, ezen a címen most 60 millió fog befolyni. A közönség fizeti meg a vízmérők használati díját is, eddig ez közel négy millió korona volt, most pedig 19,5 milliót

fognak érte fizetni. Összesen eddig fizettünk 189,5 millió koronát, ezentűl pedig 821 millió koronát. Így áll elő tehát, hogy a fővárosnak ez az újabb árdragítása 631,5 millió koronával tesz bennünket szegényebbé.

Erdeklődtünk, hogy egy háztartás vízszükséglete hogyan fog ezentűl alakulni. Az 1921. évi napi átlagot most számították ki. Eszerint

egy ember 24.306 köbmétert használ el egy évre. A statisztikai hivatal számításait alapul véve 218 litert fogyaszt fejünként egy ember naponta.

Ha csak négy személyt veszünk egy családnak, ez közel 1000 liter vízfogyasztásnak felel meg, tehát csak a vízre naponta 10 koronát fizetünk el. Természetesen, ez csak nagy átlagban van így, mert a szegényebb osztály nem használ ennyi vizet és ezt a különbséget éppen a középosztály szynli meg.

A vízművek számítása szerint csak szénre kiadnak egy évben 540 millió koronát. Ebből a tatai szénre, napi 12 kocsi számítva, 284,5 millió, pilisvörösvári szénre

255,5 millió korona jut. A szénbeszerzés hibáit már a Keresztény Községi Párt is észrevette, egy alkalommal ugyanis kimutatták, hogy

a vízművek kénytelen volt a legrosszabb kalóriájú, de viszont a legdrágább szénnel dolgozni, mert a jobbminőségű és olcsóbb szenet az elektromosművek használták fel.

Erre érintkezésbe léptek a szén-kormánybiztossággal és kaptak is valami kedvezményt. A 22 vagon napi szén szükségletből 12 vagon tatai szénben utaltak ki. Később kénytelenek voltak újra a rosszabbik minőségű szénrel ellátni a vízműveket, viszont azonban azok az iparvállalatok, amelyek a jobb szenet kapták, pénzben a differenciát megtérítették a vízműveknek. Ebből is látható, hogy a főváros elmulasztotta a kellő körültekintéssel a szénkérdést rendezni, hiszen ha előbb interveniáltak volna, úgy sokkal nagyobb megtakarításra lehetett volna kilátás, nem kellett volna a közönséget ilyen nagy mértékben a vízért megadóztatni. A városházán azonban ilyesmivel igen keveset törődnek, egyszerűen beállították a magas széndíjakat, amely egyéb költségekkel együtt 833 millió koronára rúgott, azután a nagy deficitet kimutatva, egyszerűen a díjak felemelését kérték.

Székesfővárosi hazinyomda 1922